Germanis Gallia, per Francos, indomitos Germaniæ
velut incendio, devastata. Irascitur et Germanis Britan-
à Saxonibus olim sub impbo opitulatricis dextræ dolo subju-
gata, pulsisq veteribus Colonis, devicta. Illarum v. gentium
superba olim victrix, Germania, imperium utut oẽ pridem
bello amiserit: retinet tñ adhuc, atq constanter illã
pacis artibus q̃sitã gloriã tuetur. Nec q. opus eẽ puto
alias peregrinari terras, et quod nobis domi nascitur, foris
indagare. Sed quos tacitos here susurros audio? qui as-
sertioni nostræ contradicturi, veritatis specie, qs. Her-
lis clavã, nos è vestigio psternere haud verentur. An
tu, inqunt, nescis, cuncta Orbis imperia bello crevisse? Cre-
vit Babylonicum, crevit Persicum, crevit Macedonicum, crevit
Romanum Imperium bello: nec et illa ipsa Imperia è situ, et
lore, si per pacis artes stetissent, unquam capita erecta
ra fuissent. Ita illi qd. objiciunt. Ast. Sibyllæ hoc
uno rectæ rãonis halitu dissipari potest: dummodò fa-
inter, et benè facta rectè distinguatur. Horum namq
lorum bella pleraq injusta, ambitiosa, crudelia, avara
runt, indeq et Imperia illa tandẽ destruxerunt. Adeò
justo DEi vindicis judicio id factum: ut evomerent itera
q plurimarum gentium rapinis ingurgitaverant. Veneti
tra, ut nova cum vetustis exempla conjungamus, ex
suo luculentissimo nos docent, pacẽ imperia, ac regna
durabiliora ꝯstare, ob Martiarum mentium n̄ unã
sitatem, multum et ipsã bello ꝯferendã. Illi quippe XII
culorum, et ultrà terrâ mariq celeberrimum imperium
non aliâ rãone, quàm pacis artibus fundarunt, serva-
runt, auxerunt, et ab internis, externisq hostibus
hâc defenderunt. Non ergò est: cur aliquis de Cice-
nis, qui pariter Romam à Catilinario exitio pacis ꝯ
artibus servavit, n̄ minus verissimo, quàm tritissimo dict
dubitet: Cedant arma togæ, concedant laurea lingvæ